

[Viggo Starcke.]

lande på bunden liste — såvidt jeg har fået oplyst — og jeg vil gerne spørge den højt-ærede minister, om det er rigtigt, og hvorfor man skønner, at det er nødvendigt, at et landbrugsvareproducerende land som Danmark skal beskytte sig ved at holde smør-, flæske- og ægproduktionen fra andre lande ude ved at holde disse varer på bunden liste. Hvis Danmark afskaffer disse restriktioner selv, vil det øjeblikkelig virke som en storslået gestus, der ganske vist væsentligt vil være symbolsk, men alligevel vil være betydningsfuld og stille Danmark i en gunstigere forhandlingssituation overfor de andre lande.

Det er altid godt at begynde og ende med den lille tabel, og derfor vil jeg slutte med at sige, at jeg synes, man altid skal erindre, hvor Danmarks virkelige interesse ligger i udenrigshandelen, idet jeg ønsker at slå fast, at den ligger i importen, fordi Danmark er et land, som fra naturens hånd mangler metaller, brændselsstoffer, kolonialvarer, bomuld og gummi, ligesom der findes en lang række af maskiner og redskaber, som vi ikke er i stand til at fremstille selv. Danmarks interesse i handelen ligger i at få så mange som muligt af de varer, vi har brug for, og derfor bør vi ikke lægge vor egen import hindringer i vejen. Eksporten er noget sekundært. Eksporten er kun noget, man går til, fordi man er nødt til at betale sin import. Med hele den farlige stilling, som Europa udenrigspolitisk befinder sig i i øjeblikket, vil ethvert bidrag til samarbejdet mellem de europæiske lande være af udenrigspolitisk betydning. Jo mere man kan fremme integrationen, arbejdsdelingen og samarbejdet, des bedre; og det er der intet land i Europa der er mere interesseret i end Danmark, netop fordi landbrugsvarene ligger i de procenter, som mangler. Derfor finder vi, at det vil være rigtigst, hvis den danske regering støtter enhver bestræbelse for, at andre lande sætter liberaliseringen op til 100 pct.; og det vil være meget naturligt og velkomment, hvis Danmark går i spidsen i en sådan politik.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):
Det ærede medlem hr. Viggo Starcke holdt

et særdeles veltalende økonomisk foredrag, der jo på visse steder nærmede sig til at blive en toldpolitisk forelæsning og en international økonomisk oversigt med mange — og vel også enkelte interessante — oplysninger fra Canada og mange andre steder. Jeg tror ikke, at alle disse mere generelle synspunkter, som vi ved det ærede medlem nærer, og som vi så ofte før har hørt det ærede medlem give udtryk for, i og for sig er noget diskussionsanliggende i dag. Det ærede medlem foretrækker told fremfor direkte importregulering; han kunne endog citere en artikel af den internationale økonom Röpke, som det ærede medlem er en meget stor beundrer af, og som, såvidt jeg forstod, fandt told relativt harmløs. Ja, det er en smagssag. I nogle tilfælde kan told måske være at foretrække for kvantitative restriktioner, i andre tilfælde er kvantitative restriktioner måske mere elastiske, hvis man endelig er nødt til at have en af delene. Det er et spørgsmål, som står frit til diskussion, og jeg skal ikke ved denne lejlighed modsige det ærede medlem.

Det ærede medlem siger, at det ikke er noget offer at frigøre handelen. Nej, det er det vel ikke, men det er et internationalt forhandlingsanliggende, og denne regering, som har ansvaret for landets økonomiske anliggender, må sørge for, at tingene bliver placeret på en sådan måde, at også danske eksportvarer får adgang til et frit europæisk marked.

Det ærede medlem har i den senere tid holdt meget af at fremsætte nedsættende ytringer mod arbejdstyret i England. Jeg ved ikke, hvorfor det er så magtpåliggende for det ærede medlem, og jeg synes egentlig ikke, det har noget med nærværende diskussion at gøre. Man kunne jo stille problemet op på en helt anden måde. Når det ærede medlem nu absolut vil sammenligne italiensk og tysk økonomi med britisk og skandinavisk, så kunne man spørge: I hvilken af disse to grupper af lande har den brede befolkning de bedste levevilkår, i Italien-Tyskland eller i England-Skandinavien? Hvor har arbejderne den højeste realløn? Hvor er beskæftigelsesforholdene mest stabile? Det er ikke, fordi jeg tror, det er et spørgsmål, der har nogen som helst direkte forbindelse med det emne, vi diskuterer